

ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของ บุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิต

สุภาพร คุ่มเดช*
รศ.ดร. ธนิตา จิตรน้อมรัตน์**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาการจัดการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิต (2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิต

จากผลการวิจัย พบว่า (1) ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิตไม่แตกต่างกัน (2) ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลต่อการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิต แตกต่างกันเฉพาะระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน (3) ทศนคติด้านการจัดการการเงินส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิต เฉพาะเงินออมด้านรายได้เท่านั้น

ข้อเสนอแนะหน่วยงาน ควรศึกษาการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมให้กับบุคลากรกรมสุขภาพจิตเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาไม่มีเงินออม เพื่อนำแนวทางที่ได้ไปป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดจากค่าใช้จ่ายมากกว่ารายได้ โดยผลการศึกษาที่ได้อาจเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานราชการอื่น ๆ นำไปเป็นแนวทางในการกำหนดสวัสดิการที่เหมาะสมกับบุคลากรในหน่วยงานต่อไป

*นักศึกษาลัทธิบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

**ที่ปรึกษาการศึกษาวิจัยบุคคลหลัก

1. บทนำ

ปัจจุบันการออมเงินและการลงทุนในประเทศไทยมีเพียงคนบางกลุ่มเท่านั้น โดยส่วนมากจะเป็นกลุ่มคนที่มีฐานะในขณะเดียวกันคนส่วนใหญ่ในประเทศกลับมีพฤติกรรมการบริโภคใช้สอยและเป็นหนี้สินเพิ่มมากขึ้น

การออมถือว่าเป็นการวางแผนทางการเงินที่ทำให้มีความมั่นคงทางการเงินในอนาคต ส่งผลถึงการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของตนเอง ดังนั้น การที่จะให้ชีวิตมีความสุขในบั้นปลายชีวิตได้นั้น ต้องเก็บเงินไว้ใช้จ่ายในยามจำเป็นในช่วงเวลาที่เรายังมีงานประจำทำหรือยังสามารถทำงานได้ เราอาจไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการออมและการวางแผนการออมในอนาคต

กรมสุขภาพจิต ได้นำ (Happinometer) เครื่องมือวัดความสุขด้วยตนเองมาประเมินผลกิจกรรมในการสร้างความสุขต่าง ๆ ให้กับบุคลากรกรมสุขภาพจิต เพื่อนำผลมาจัดกลุ่มและวิเคราะห์ความสุข ความผูกพันของบุคลากรที่มีต่อกรมสุขภาพจิตต่อไป

จากความสุขทางการเงินของบุคลากรกรมสุขภาพจิตที่ต่ำกว่าความสุขด้านอื่น ๆ ทุกปี อาจเกิดจากความไม่เข้าใจในระบบกลไกของกระบวนการจัดการด้านการเงิน โดยส่วนใหญ่จะแก้ปัญหาการจัดการทางการเงิน คือ การกู้เงินมาแล้วผ่อนชำระในอนาคตเกิดภาวะหนี้สินที่คูณต่อเนื่อง

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิต โดยศึกษาวิธีการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออม เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคล และเพื่อตอบโจทย์กรมสุขภาพจิตทางด้าน (HAPP MONEY) อย่างถูกต้องและถูกใจ ตลอดจนศึกษาแนวทางแก้ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิต

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิต
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิต

3. สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ส่งผลต่อการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ รายได้ อายุงานตำแหน่งงาน ค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการ ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ส่งผลต่อการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิตแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ทศนคติด้านการจัดการการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ ด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการออม ด้านภาระหนี้สิน มีอิทธิพลต่อการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิต

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. กรมสุขภาพจิตสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรกรมสุขภาพจิตให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และช่วยให้บุคลากรบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้
2. ช่วยให้บุคลากรกรมสุขภาพจิตมีการวางแผนจัดการกับรายรับ รายจ่าย และเงินออมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ช่วยให้บุคลากรกรมสุขภาพจิตมีการควบคุมสถานะทางการเงินของตนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดภาระหนี้สินมากเกินไป
4. ช่วยลดความวิตกกังวลทางการเงินของบุคลากรกรมสุขภาพจิต เนื่องจากวางแผนจัดการทางการเงินจะช่วยให้ทราบถึงสถานการณ์ทางด้านรายได้และค่าใช้จ่ายในอนาคต

5. ขอบเขตการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจและสังคม และทัศนคติด้านการจัดการการเงินส่วนบุคคล จำนวน 187 คน จากทั้งหมด 350 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลและใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน – 30 ตุลาคม 2562

6. ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล จำนวน 5 ข้อ
- ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจและสังคม จำนวน 5 ข้อ
- ส่วนที่ 3 ทศนคติด้านการจัดการทางการเงินส่วนบุคคล ระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ
- ส่วนที่ 4 การวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออม จำนวน 2 ข้อ
- ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

7. ผลการศึกษา

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ รายได้ อายุงาน ตำแหน่งงาน ค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการ และค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ส่งผลต่อการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิต แตกต่างกันเฉพาะระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ทศนคติด้านการจัดการการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ ด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านเงินออม กับด้านภาระหนี้สิน มีอิทธิพลต่อการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิต เฉพาะเงินออมด้านรายได้เท่านั้น

8. อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการสรุปการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิต สามารถอภิปรายผล ดังนี้

1. ด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรกรมสุขภาพจิตเพศชาย 55 คน และเพศหญิง 135 ส่วนใหญ่มีอายุ 26 – 35 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาในอยู่ระดับปริญญาตรี มีสมาชิกในครอบครัว 4 – 7 คน โดยปัจจัยส่วนบุคคลดังกล่าวไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิต ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของ มุกดา โคหวกุล (2559) ที่ศึกษาการจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ การศึกษา และรายได้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมทุกด้าน ยกเว้น ด้านอายุ สถานภาพและรายจ่ายที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม

2. ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ รายได้ อายุงานตำแหน่งงาน ค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการ ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรกรมสุขภาพจิต มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน 2 – 5 ปี ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ โดยมีค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการ 11 – 20% และมีค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ไม่เกิน 5% ซึ่งปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจและสังคม เฉพาะระยะเวลาในการปฏิบัติงานมีผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิต ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของ มุกดา โคหวกุล (2559) ที่พบว่าปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจและสังคมด้านรายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมอย่างมีนัยสำคัญ

3. ด้านทัศนคติด้านการจัดการการเงินส่วนบุคคลประกอบด้วย ด้านรายได้ ด้านค่าใช้จ่าย ด้านเงินออม กับด้านภาระหนี้สิน ผลการศึกษาพบว่า ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ทัศนคติด้านการจัดการการเงินมีอิทธิพลต่อการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิต เฉพาะด้านรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านค่าใช้จ่าย ด้านเงินออม และด้านภาระหนี้สินไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ด้านรายได้ มีความสัมพันธ์ในทางลบกับการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านเงินออมและด้านเงินออมและลงทุน โดยด้านเงินออมมีการจัดการการเงินด้านรายได้สูงจะมีการวางแผนการเงินด้านการออมน้อย แต่บุคลากรที่มีทัศนคติการจัดการการเงินด้านรายได้ต่ำจะมีการวางแผนการเงินด้านการออมสูง สำหรับด้านการออมและลงทุนมีการจัดการการเงินด้านรายได้สูงจะมีการวางแผนการเงินด้านการออมน้อย แต่บุคลากรที่มีทัศนคติการจัดการการเงินด้านรายได้ต่ำจะมีการวางแผนการเงินด้านการออมสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธัญลักษณ์ หมอยา (2550) ที่ศึกษาถึงพฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการออม กรณีศึกษา บริษัทสยามโกลบอลเฮ้าส์ (สาขาเวียงกุมกาม) และพบว่าประสบการณ์ในการทำงาน ตำแหน่ง รายได้ และภาระหนี้สินต่อเดือนของพนักงาน บริษัทสยามโกลบอลเฮ้าส์ (สาขาเวียง กุมกาม) จำกัด มีความสัมพันธ์กับการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha = 0.05$ จากการศึกษาความมีอิทธิพลของแต่ละปัจจัย พบว่า รายได้หลักมีอิทธิพลสูงใจพนักงานในการออมมาก

ส่วนด้านอื่น คือ ด้านค่าใช้จ่าย มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านเงินออมและด้านเงินออมและลงทุน แสดงว่าการจัดการการเงินด้านค่าใช้จ่ายเพิ่มสูงขึ้นยังมีการวางแผนทางการเงินด้านการออมมากขึ้น ด้านการออมมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลทั้งด้านการออมและด้านเงินออมและเงินลงทุน โดยทัศนคติด้านเงินออมยิ่งสูงยิ่งมีการวางแผนทางการเงินด้านการออมมากตามไปด้วย สำหรับด้านภาระหนี้สิน มีความสัมพันธ์ทั้งในทางลบและบวกกับการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมและด้านเงินออมและลงทุนตามลำดับ โดยทัศนคติการจัดการการเงินด้านภาระหนี้สูงจะส่งผลให้มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมสูงตามไปด้วย แต่สำหรับด้านเงินออมและลงทุนจะน้อยลง สอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลลักษณ์ เสรีตระกูล (2557) ที่พบว่าทัศนคติที่ดีต่อการออมเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการออมและทัศนคติชอบการใช้จ่ายมีผลทางลบต่อพฤติกรรมกรรมการออม และงานวิจัยของ ศิริวรรณ ว่องวีรุฒิ บุณทริก ศิริกิจจาจร (2552) ที่พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีภาระหนี้จากบัตรเครดิตมีการจัดการการเงินของตนเองได้ดีกว่าผู้ที่ไม่ มีภาระหนี้

9. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยซึ่งเกิดจากการวิเคราะห์และสรุปผลการศึกษาวิจัยในเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมของบุคลากรส่วนกลาง กรมสุขภาพจิต ดังนี้

1. ด้านรายได้ จากผลการวิจัยพบว่า บุคลากรกรมสุขภาพจิตยังมีปัญหาเรื่องรายได้ที่ไม่เพียงพอกับรายจ่ายที่มีอยู่ในชีวิตประจำวันทำให้มีการจัดการวางแผนการเงินด้านการออมน้อย แต่บุคลากรที่มีรายได้ต่ำจะมีการวางแผนการเงินด้านการออมสูง ดังนั้น ผู้บริหารกรมสุขภาพจิตควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับค่าตอบแทนและสวัสดิการของบุคลากรกรมสุขภาพจิตอย่างเหมาะสมตามสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน เช่น มีค่าตอบแทนพิเศษให้ในการปฏิบัติงานใหม่ ๆ เพื่อเป็นสร้างขวัญกำลังใจในการที่บุคลากรจะปฏิบัติงานใหม่ ๆ เพื่อผลประโยชน์ขององค์กร

2. ด้านค่าใช้จ่าย จากผลการวิจัยพบว่า บุคลากรกรมสุขภาพจิตมีค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันเพิ่มสูงขึ้นจะมีการวางแผนทางการเงินด้านการออมมากขึ้นเพื่อให้มีรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น ดังนั้น ผู้บริหารกรมสุขภาพจิตควรให้แบ่งเบาค่าใช้จ่ายของบุคลากรกรมสุขภาพจิตภายนอกเหนือจากระเบียบสวัสดิการข้าราชการ เช่น มีสวัสดิการรถ – ส่งให้กับบุคลากรกรมสุขภาพจิตเพื่อลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

3. ด้านการออม จากผลการวิจัยพบว่า บุคลากรกรมสุขภาพจิตมีการจัดการวางแผนด้านการออมตามค่าใช้จ่ายที่มีหากมีค่าใช้จ่ายมากก็จะมีการออมน้อย ดังนั้น ผู้บริหารกรมสุขภาพจิตควรส่งเสริมให้บุคลากรมีการวางแผนการออมอย่างเหมาะสม เช่น โครงการฝากประจำกับสหกรณ์ออมทรัพย์กรมสุขภาพจิตที่มีอัตราผลตอบแทนมากกว่าธนาคารทั่วไป

4. ด้านภาระหนี้สิน จากผลการวิจัยพบว่า บุคลากรกรมสุขภาพจิตมีภาระหนี้สินสูง ทำให้ความสามารถในการวางแผนจัดการทางการเงินด้านการออมน้อยลง ดังนั้น ผู้บริหารกรมสุขภาพจิตควรจัดสวัสดิการลดดอกเบี้ยหรือปลอดดอกเบี้ยให้กับสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์กรมสุขภาพจิตหรือสวัสดิการซื้อบ้านในอัตราดอกเบี้ยต่ำ เพื่อดึงดูดความสนใจในการออมให้กับบุคลากรกรมสุขภาพจิต

10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมในหน่วยงานราชการอื่น ๆ เพื่อนำผลการที่ศึกษามาเปรียบเทียบและนำมาปรับปรุงการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมสุขภาพจิตต่อไป

2. ควรศึกษาการวางแผนจัดการทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมให้กับบุคลากรกรมสุขภาพจิตเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาไม่มีเงินออม เพื่อนำแนวทางที่ได้ไปป้องกันและ

แก้ปัญหาที่เกิดจากค่าใช้จ่ายมากกว่ารายได้ โดยผลการศึกษาที่ได้อาจเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานราชการอื่น ๆ นำไปเป็นแนวทางในการกำหนดสวัสดิการที่เหมาะสมกับบุคลากรในหน่วยงานต่อไป

11. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาของคณะอาจารย์ในวิทยาลัยบริหารธุรกิจนวัตกรรมและการบัญชี (CIBA) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ทุกท่านที่ได้ประสาทวิชาความรู้ต่าง ๆ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่าน รศ.ดร.ธนิดา จิตรน้อมรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาในการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ที่กรุณาให้คำแนะนำและแนะแนวทางในการทำวิจัยและยังเสียสละเวลาในการให้คำปรึกษา ดูแล ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นผลประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำการค้นคว้าอิสระเล่มนี้ให้ประสบผลสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี รวมถึงคณะกรรมการท่านอื่น ๆ ประกอบด้วยท่าน ดร.ศิริเดช คำสุพรหม และท่าน ผศ. ดร. จริญญา ปานเจริญ ที่ให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขและให้คำแนะนำ ที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยฉบับนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณบุคลากรกรมสุขภาพจิตทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม อันเป็นข้อมูลที่สำคัญในการค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ทำให้การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นไปอย่างราบรื่น

ผู้วิจัยขอขอบคุณเจ้าของเอกสารและงานวิจัยทุกท่าน ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำมาอ้างอิงในการทำวิจัยครั้งนี้

บรรณานุกรม

- กรแก้ว ธีรพงษ์สวัสดิ์. (2556). Empowerment Evaluation : ความท้าทายของงานสาธารณสุข. วารสารศูนย์อนามัยที่ 7 ขอนแก่น. กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2561). รายงานประจำปีกรมสุขภาพจิต ปีงบประมาณ 2561.
- กรัณท์รัตน์ ดวงใจสีบ. (2555). พฤติกรรมการออมของครัวเรือนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาวิทาลัยเชียงใหม่.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2545). การใช้SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. (พิมพ์ครั้งที่ 6). ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. (2552). การจัดการการเงินส่วนบุคคล กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงาน. วิทยานิพนธ์ คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ญาณิศา เผื่อนเพาะ และพิทักษ์ ศิริวงศ์. (2557). การให้ความหมาย รูปแบบและกระบวนการออมของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขาการประกอบการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, 7(2), 10-18.
- เดือนรุ่ง ช่วยเรือง. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของภาคครัวเรือนในชุมชนเกาะเป็ยะ จังหวัดตรัง. (สารนิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, คณะบริหารธุรกิจ.
- ทิฆัมพร โคตรทัศน์. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการวางแผนทางการเงินกับความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจยานยนต์อุปกรณ์ขนส่งและการบำรุงรักษาที่ได้รับการรับรอง ISO 9000 ในประเทศไทย. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธัญลักษณ์ หมอয়া. (2550). พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการออม กรณีศึกษา บริษัทสยามโกลบอลเฮ้าส์ (สาขาเวียงกุมกาม). (สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, คณะเศรษฐศาสตร์.
- เนษพร นาคสีเหลือง. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่. การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- บุญรุ่ง จันทรินาค. (2554). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล. [Online]. Available: <https://www.sites.google.com/site/boonrung02/home/hnwy-thi-3-kar-xxm> (กัณยายน, 2562 23).

- มนต์ทนา คงแก้ว และคณะ. (2557). การบริหารการเงิน.คณะบริหารธุรกิจ:: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. กองบริหารงานบุคคล. (2560). จำนวนบุคลากรสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- มุกดา โคหวกุล. (2559). การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจปริทัศน์. วารสาร เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจปริทัศน์.
- วิไลลักษณ์ เสรีตระกูล. (2557). ปัจจัยในการทำนายพฤติกรรมการออมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร วารสารสุทธิปริทัศน์, 28(85), 300-315.
- วิศกรณ์ ศิริวรรณ. (2558). การวัดระดับทักษะทางการเงินกับการมีส่วนร่วมในตลาดทุน (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ.
- ศิริวรรณ ว่องวีรวิทย์ บุญทวีกริ ศิริกิจจาจร. (2552). ทศนคติและพฤติกรรมในการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาตรี. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, คณะบริหารธุรกิจ.
- ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2553). หลักสูตรวางแผนการเงิน : ชุดวิชาที่ 1 พื้นฐานการวางแผนการเงิน. กรุงเทพมหานคร.
- สถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2552). การลงทุนในทางเลือกอื่น กรุงเทพมหานคร: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2559). Happy Workplace. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสุขภาพ.
- สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (2557) ทฤษฎีการบริโภคในวัฏจักรชีวิต (Life-Cycle Theory of Consumption)
- สุขใจ น้ำผุด และอนุชานฎ เจริญจิตรกรรม. (2555). กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล. ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุदारัตน์ พิมลรัตนกานต์. (2555). การเงินส่วนบุคคล. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- Keynes John Maynard Keynes ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์สำนักเคนส์ (Keynes)
- Cronbach, L. J. (1990). Essentials of psychological testing (5th ed.). New York : Harper Collins Publishers. (pp.204)